

ἔνεργ. κρημ. ἐπὶ ἀμεταβ. σημασ., τὸν προβεδικώτα χρόνον (Συλ.). Ἐπιγρ. (προσθῆναι) 2347 I. 10.

προβλαστάνω, βλαστάνω πρότερον, Θεοφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 5. 1,

12, κτλ.· πρ. πρότερον τινος αὐτοῖσι 1. 13, 12.

προβλάστημα, τό, πρότερον βλάστημα, Θεοφρ. π. Φυτ. Αἰτ.

5. 2.

προβλαστος, ὁ, ἐπώνυμον τοῦ Διονύσου, Λυκόφρ. 577 (ἴσκι,

ἐταν βλαστάνωσιν αἱ ἀμπελοὶ θύουσιν αὐτῷ, Σχόλ.).

II κλημειλῆς γραφῆ ἀντὶ **πρωβλαστος**, ὁ ἴδε.

προβλέπτει, ου, ὁ, ὁ προβλέπων, μὴ προγνώσας μὴδὲ

προβλέπτας Ἰω. ὁ τῆς Κλίμακ. σ. 89, 28., 306, 18.

προβλεπτικός, ῆ, ὄν. ὁ προβλέπων, ὁ ἰκανὸς νὰ προβλέπῃ

τῶν μελλόντων Εὐστ. 83. 33, Βυζ.

προβλέπω, ὡς καὶ νῦν, Διον. Ἄλ. 11. 20. — **Μίσ.**, Ἐπιστ.

πρ. Ἐβρ. α', 40.

προβλήμα, τό (προβάλλω)· πᾶν τὸ προεἶχον, πρ. ἀλί-

κλυστον, ἀκρωτήριον ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατακλύζομενον, Σοφ.

Αἰ 1219. **2)** κώλυμα, ἐμπόδιον, Ἰπκ. 582. 10., 599. 5,

πρόλ. Αἰ. π. Ζ. 2. 13. **III** ὅτι, προβάλλεται τίς πρὸς ἴδιον

ἢ ἕναν (πρόλ. **προβολή** III, **πρόβολος** I. 2), ἀμυντήριο, προ-

εἰρήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐπιεὶσθον γεράνων δοράς Ἡρόδ.

7. 70, πρόλ. 2. 175· τῶν ἰπποκλήματων τὰ μέν πρὸς τὸν

πέλεμον ἐπιόματα, τὰ δὲ φράγματα Πλάτ. Πολιτικ. 279D

κέξ., πρόλ. Σοφιστ. 261A· πρ. σώματος, ἐπὶ ἀσπίδος, Αἰσχύλ.

ἠθδ. 540 πρ. νεῶν, ἐπὶ τοίχου, Εὐρ. Ρῆσ. 213 προβλήματα

ἵππων χαλκᾶ, ὁ χαλκοῦς ἐπιόρος τῶν ἵππων, Σεν. Κύρ. 6. 1,

51. **2)** μετὰ γεν. τοῦ ἀντικειμένου, ἀμυντήριο ἐναντίον

πράγματός τινος, κνημίδας, ἀίχμης καὶ πέτρων προβλήματα

Διογύλ. ἠθδ. 676· χεῖματος προβλήματα Εὐρ. Ἰκτέ. 207· πρ.

χειμῶνων Πλάτ. Τίμ. 74B· πρ. κακῶν Ἀριστοφ. Γεν. 615·

κρύους πρ. ἢ ἐσθῆς Πλούτ. 2. 691D· ἀλλά, **3)** μὴδὲν φό-

βου προβλήμα μὴδ' αἰδοῦς Ἰωάν, μηδεμίαν ἀμυντικὴν δύναμιν

ἔχω· φόβου μὴδ' αἰδοῦς, Σοφ. Αἰ. 1076—τὸν ποταμὸν πρ. ποιεῖ-

σθαι, λαβεῖν Πολύδ. 2. 66, 1., 3. 14. 5. **III** τὸ προβαλλόμε-

νον ὡς πρόφασις ἢ πρόσχημα, πρ. τοῦ τρόπου Δημ. 1122. 21·

οὕτω, πρ. λαμβάνω τινά, μεταχειρίζομαι τίνα ὡς προσωακτῆ-

ριον ὄπως κρυθεῖ ὀπίσω αὐτοῦ, Σοφ. Φιλ. 1008. **IV** ἐπι-

κιδύων ἐπιχείρησις, δεῖναι δ' ἄρχομαι προβλήματος Εὐρ.

Ἠλ. 985, ἔνθα ἴδε Seidl. **2)** πρόβλημα γεωμετρικόν, Πλάτ.

Ποι. 530B, Θεαιτ. 180C κέξ., Πλουτ. Μάρκελλ. 14, 19, κτλ.

3) ἐν τῇ Λογικῇ τοῦ Ἀριστ., ζήτημα τοῦ ἐι λεγόμενον τι

ἔχει οὕτως ἢ οὐχί, Ἀριστ. Τοπ. 1. 4, 3, πρόλ. 1. 11, 1, κ. ἀλλ·

— τὰ προβλήματα εἶναι τὸ δνομα ἔργου τινὸς τοῦ Ἀριστ., ἴδε

Μετewp. 2. 6, 1, π. Ζ. Μορ. 3. 15, 2, π. Ζ. Γεν. 2. 8, 3, κ. ἀλλ·

ἠσάυτως καλοῦνται τὰ προβληματικά, ὁ αὐτ. περὶ Ἰπν. 2, 19·

ἀλλὰ τὸ σύγγραμμα τὸ νῦν ὑπάρχον δὲν εἶναι γνήσιον, ἴδε Bonitz

Ind. σ. 103. 24. **4)** ἀπορία, ἀμηχανία, εἰς πρόβλημα

παμμέγεθες ἐνέπεσε Πολύδ. 28. 11, 9.

προβληματίζομαι, μέσ., προβάλλω τι ὡς μέσον ἀμύνης, Εὐ-

σταθ. Πονηγὰτ. 204. 69, κτλ.

προβληματικός, ῆ, ὄν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς πρόβλημα,

ἴδε **προβλήμα** IV. 3.

προβληματῶν, τό, ὑπόκορ. τοῦ **προβλήμα**, Ἄρρ. Ἐπίκτ.

2. 20. 33.

προβληματῶ-πλόκος, ον, ὁ πλέκων, συναρμῶζων προβλή-

ματα ἢ αἰνίγματα, Τζέτζ. Ἰστ. 2, 518.

προβληματουργικός, ῆ, ὄν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς κατα-

σκευὴν προβλήματων, δηλ. ὄχυρωμάτων, Πολυδ. Ζ', 207· ἢ πρ.

δύναμει, ἢ δύναμις ἢ ἰκανότης τοῦ κατασκευάσαι αὐτά, Πλάτ.

Πολιτ. 280D.

προβληματώδης, ες, (**προβλήμα** IV) **προβληματικός**, προ-

βλήματι ὁμοιος, Πλουτ. Κάτων Νεώτ. 25.

προβλής, -ῆτος, ὁ, ἢ, προεκτεινόμενος, προέχων, ἐξέχων,

προβλήτι σκοπέλω Ἰβ Β. 396 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι Π. 407·

σὴλας τε προβλήτης (ἴδε ἐν λέξ. στήλη) Μ. 259· ἐνθ' ἀκταὶ

ἀκταὶ προβλήτες ἐσσι' Ὁδ. Ε. 405, πρόλ. Κ. 89, Ν. 97· ἠσάυ-

τως **προβλήτες**, ἵνευ οὐσιαστ., ἀκραί, ἀκρωτήρια, Σοφ. Φιλ. 936,

πρόλ. Κάτων Σμ. 19 175, καὶ ἐν τῷ ἐπικ., Ὁπκ. Ἄλ. 5. 294,

252· πρ. ἐπαλίξις, ἐρ' τ'να, ὑπάρσει, κτλ., Ἀνθ. Π. 5. 294,

3., 7. 147. π. λ. — Περὶ τῶν πόντος προβλής ἐν Σοφ. Φιλ. 1455,

ἴδε **προβολή** II. 2 καὶ σημ. Jebb ἐν τόκω.

προβλήσις, σως, ἢ, ἐξέδρομη, ἔκχυσις, ὑγρασίς Ἄρετ.

Ἄρετ. Νούσ. Θεραπειά. 1. 5. **II** **προβίσις**, προαγωγή, Βυζ.

προβλητικός, ῆ, ὄν. ἢ, προβάλλων, παράγων, γόνιμος, τινὸς

Ἐκκλ.

προβλήτης, -ιδος, θηλ. **προβλήης**, Σχόλ. εἰς Ὁπκ. Ἄλ. 3.

460.

προβλήτος, ον, ὁ ἔρριμμένος ἔξω, Λατ. projectus, κυσι πρό-

βλήτος, ἔρριμμένος εἰς τοὺς κύνες, Σοφ. Αἰ. 817.

προβλήτωρ, -ορος, ὁ, = **προβουλεύς**, Ψευδο-Χρυσ. τ. 11,

σ. 905E.

προβλύζω, ἀναβλύζω, ἔξορῶ, Ἄνωθυμ. ἐν Notitl. Mss. τ. 6, σ. 506, κλπ.

προβλώσσω· ἄορ. ἄπαρ. **προμολοῖται** — ὑπάγω ἢ ἔρχομαι,

παρουσιάζομαι, ἐἴτερομαι τῆς οἰκίας, δημῶς δ' οὐκ εἶσα προ-

βλώσκωμαι, *προίεμαι, *πρόεργεσθαι* (Σχόλ.), Ὁδ. Τ. 25· ὁ δὲ

προμολῶν Δ. 22, πρόλ. Ω. 388, Ἰλ. Φ. 37· μὴ τι θύραξ

προβλώσκειν Ὁδ. Φ. 239, 385.

προβοάω, βοῶ ἐμπροσθέν τινος, κραυγάζω μεγαλοφώνως, ὡς

τῷ γε προβοῶντι μάχην ὤτρυνον (ἴδε **προβαίνω** ἐν ἀρχῇ),

Ἰλ. Μ. 277· δεῖνόν τι προβοᾷ Σοφ. Φιλ. 218.

προβοηθῶ, ἴων. -βωθῆς, σπεύδω εἰς βοήθειαν πρότερον,

προβοῶσθαι ἔς τὴν Βοιωτὴν Ἡρόδ. 8. 144· διάφ. γραφ.

προσβοῶσθαι.

προβόλαιος, ον, προτεταμένος πρὸ τινος, **προβολαίω** δοῦ-

ρατι Θεοφρ. 24. 123· καὶ μόνον **προβόλαιος**, ὡς τὸ **πρόβ-**

ο II, εἶσω τὸν πρ. ἔχων Χρυσμ. παρ' Ἡρόδ. 7. 148, ἔνθα

ἴδε Si hweighl.

προβουλεύς, ὁ, ὁ προβάλλων, παράγων, γεννηθῶν, Ἐκκλ.

προβολή, ἢ, (**προβάλλω**) τὸ προβάλλεσθαι, προτεινέ τι,

μάλιστα ὄπλον πρὸς ἀμυναν, τὰ δόρατα εἰς προβολὴν καθέν-

τας, προτεινάντας, προτεταμένα ἔχοντας, Σεν. Ἀν. 6. 5, 25· τὰ

δόρατα ἀποτελεῖν ἔς πρ. Ἄρρ. Ἀν. 1. 6· οὕτως, ἐν πρό-

βολῇ θέσθαι εἶφος, προτείνει αὐτὸ πρὸς ἀμυναν κατὰ τοῦ ἐπε-

ροχόμενον, Ἀνθ. Π. 7. 433· ἐν προβολῇ ἴσταμαι, ἴσταμαι ἔχων

τὸ δόρυ προτεταμένον, Πλουτ. Κασίρ. 44, πρόλ. Πολύδ. 2. 65, 11·

ὑπελθεῖν τὴν πρ., ὑπελθεῖν ὑπὸ τὴν ἐν προβολῇ στάσιον τινός,

Διον. Ἄλ. 3. 19· αἰ πρ. τοῦ σώματος Σεν. Κυν. 10. 22· ἢ

προσβολῇ τῆς φάλαγγος, ἢ φάλαγξ μετὰ προτεταμένων δόρατων

Πολύδ. 18. 13, 1· ἠσάυτως, ἢ τῶν θυρεῶν προσβολῇ ὁ αὐτ. 1.

22, 10—ἐπὶ πύκτου, τὸ προτείνει τὴν πυγμὴν, Θεοφρ. 22. 120·

—ἐπὶ τῶν ποδῶν, τὸ προβάλλειν ἐπὶ πολὺ, Ἀριστ. π. Ζ. Πορταίς

4, 9, πρόλ. **προβάλλω** II. 1. **2)** βλάστησις, *σφύτρωμα*

βλαστοῦ Γεωμ. 5. 25, 1· φυτῶν Ἠούχ. **III** τὸ προ-

εἶχον, τὸ προεἶχον, ἔξαχθί, οἶδημα, ἢ πρ. τοῦ χεῖλεος Ἰπκ.

785A, κτλ. τῆς κεφαλῆς, οἶδημα τῆς κεφαλῆς, ὁ αὐτ. περὶ κε-

φαλ. Τρωμάτ. 895· τὸ δνομα τοῦ Ἀριστ. π. Ζ. Γεν. 5. 1, 36·

τῆς γλώσσης Ἄρετ. περὶ Αἰτ. Ὁδ. Νούσ. 1. 7· πρ. ἀπὸ τοῦ

χεῖλεος, ἐπὶ τῆς προσοκίδος τοῦ ἐλπεφαντός, ὁ αὐτ. π. Αἰτ. Χρον.

Πλάτ. 2. 13, πρόλ. Αἰλ. π. Ζ. 5. 41. **2)** ὡς τὸ **προβλήης**,

προβλήμα, προέχον κρημνώδες μέρος γῆς, ἀκρωτήριον ἢ γλῶσσα

ἢ ἐκτεινόμενη ἐπὶ τῆς θαλάσσης, Σοφ. Φιλ. 1455 (ὡς ὁ Ἐρμῆν

ἀντὶ τοῦ **προβλήης**)· ἐπὶ προβολῆσι θαλάσσης Κόιντ. Σμ. 9.

378, πρόλ. Διον. Π. 1013, Πολύδ. 1. 53, 10· Νειλορῶτου δῶ-

ρον ἀπὸ πρ., δηλ. ἐκ τοῦ Δέλτα τοῦ Νείλου, Ἀνθ. Π. 9. 350·

—ἠσάυτως, πλάγια διακλάδωσις ἢ προεκτάσις ὄρου, Πλουτ. Κράσις.

22. **3)** ἢ λόγῃ δόρατος, Πολύδ. 18. 12, 3, κτλ. **4)**

πλάτῃ γέφυρα, ὁ αὐτ. 3. 46, 4. **III** τὸ προβαλλόμενον

ἢ κρατούμενον ἐναντίον τινος πρὸς ἀμυναν (ὡς τὸ **προβλήμα** II,

προβόλος I. 2), προεπύριον, ἀμυντήριο, πρ. μεγάλῃ τῆς χῶ-

ρας Σεν. Ἄτοκμ. 3. 5, 27· ἐπὶ τῶν ὄρρων, ὁ αὐτ. ἐν Κυν. 5.

26· ὅπως ἢ πρ. τοῖς σπλάγγχοις [τὸ νῶτον] Ἀριστ. π. Ζ.

Μορ. 3. 9, 13· πρ. σωτηρίας Δημάδ. 179. 42—ἀλλὰ μετὰ

γεν. τοῦ ἀντικειμένου, τὸ προσφάσσον, φυλακτήριον... ὁμοί-

ατος πρ. καὶ βελώνων Σοφ. Αἰ. 1212· θανάτου Εὐρ. Ὁρ. 1488·

καυμάτων Πλάτ. Τίμ. 74B· τὸ ἥλιον, τῶν ἀνέμων, τοῦ

ψύχους Θεοφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 2. 7, 4, κτλ.· πρὸς τοὺς χειμῶ-

νας αὐτοῖσι 3. 7, 2. **2)** ἔμυνα, υπεράσπισις, προφύλαξις,

προστασία, ἀσφάλεια, τὰ προβολῆς ἔνεκα ἐργασμένα Πλάτ.

Πολιτικ. 288B· πρ. ἔχειν, ἐπὶ φυτῶν, Θεοφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 3.

20, 5, κτλ. **3)** τὸ προβαλλόμενον ὡς δικαιολογία, πρόσφασις,

πρόσχημα, Τερτυλλ., πρόλ. Σχόλ. εἰς Εὐρ. Μήδ. 342.

IV τὸ προτείνειν τὸ δνομά τινος πρὸς ἐκλογὴν, Πλάτ. Νόμ. 765A·

πρόλ. **προβάλλω** Β. I. 4. **V** ὡς Ἄρετ. δικαιοκίς ὄρος,

τύπος τῆς δημοσίας ἀγωγῆς, καθ' ἣν ὁ ἀνάγων ἐξέτει πρώτον

πρὸς τῆς ἐκκλησίας τὴν ψῆφον τῶν πολιτῶν ὑπὲρ τῆς δίκης του πρὶν

τῆς εἰσαγγῆς αὐτῆς ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἠσάυτως ἐν τῷ πλήθ. **προβ-**

ολῶς, ἐπὶ τῆς δικαστικῆς ἐνεργείας καθόλου ταύτης ἔγινετο χρῆ-

σις μόνον ὅταν τὸ ἔγκλημα ἦτο κατὰ τίνα ὄψιν δημόσιον κακού-

ργημα ἢ βλάβη, οἷον ὅταν ὁ Δημοσθένης προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ

Μειδίου ἐν ᾧ ἦτο ὁρῶντος κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Διονυσίων, Δημ.

518. 8., 577. 3· ἐν τῷ πλήθ. 517. 5, 518. 5· ὁπότεν ἀρχόντες

κλπ. κατηγοροῦντο ὡς ἀστερσιόβητες χρέματα ἢ δωροδοκῶντες

Λεξ. Ρητορ. ἐν Porson's εἰς Φωτ. ἐν λ'· κατὰ τὴν συκοφαντῶν

Αἰσχίν. 47. 26., Ἰσοκρ. 344B, Σεν. Ἐλλ. 1. 7, 35, πρόλ. Πολύδ.

Η', 46. Ψῆφος δὲ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τοῦ κατηγορομένου ἐλέ-

γετο καταχειροτονία (δὲ ἴδε), Αἰσχίν. 61. 7· τοῦτο ὅμως ἴσχυεν

ἄλλως ὡς πρόδικασις praejudicium, κατὰ τὴν μετὰ ταῦτα ἔ-

κρη, ἔπρεπεν ὅμως νὰ γίνηται κανονικῶς, εἰ δὲ τις καταχειρο-

τονηθεῖ, οὗτος εἰσῆγγετο εἰς δικαστήριον Σουδ. ἐν λέξ.

καταχειροτονία· ἴδε Att. Process σ. 271 κέξ., Λεξ. τῶν